

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumerează și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 20 Octomvrie st. v.

Dilele aceste celebrul publicist rusesc Katkoff a publicat în „*Moskovskie Wiedomosti*“ un important articol, în care ni se reamintesc prorocirea, acum cam veche, despre schimbarea la față a imperiului Habsburgic.

„Este de sine înțeles, — dice publicistul rusesc, — că Austria, ne mai putând să viseze la hegemonia în Germania, pe care puternica casă de Hohenzollern a răpit-o din mâinile Habsburgilor, nu are altă alegere, decât să tindă a se preface într'un stat slavon.“

Katkoff e unul dintre cei mai însemnați oameni ai Rusiei, amic intim al actualului ministru Tolstoi și persoană grată la curtea rusească: e destul ca o idee să pornească de la un asemenea om, pentru-ca ea să străbată în cele mai largi cercuri și să devină un ferment social. Nu e însă numai atât. Katkoff, emițând această idee, exprimă o dorință a lumii slavone, ba denunță chiar un plan, la al cărui realisare se lucrează.

Unul câte unul deosebitele fracțiuni ale rasei slavone se organizează și accentuează tendința de a imprima țerii, în care se află, caracterul exclusiv slavon, și încetul cu încetul se pregătesc apropierea și în cele din urmă unirea tuturor acestor fracțiuni spre a imprima întregii monarhii același caracter.

„Se apropie momentul, — dice Katkoff, — în care frățietatea slavo-rusească va fi atât de puternică în imperiul austriac, încât va părăsi atitudinea ei pasivă, spre a împinge pe acest stat pe o cale deosebită de aceea, care-i părea destinată.“

Aceasta o vor Slavii, o mărturisesc, o pun chiar cu toată energia în lucrare; e mai presus de ori-și-ce îndoială, că lumea slavonă în tot ciasul ne strigă nouă celor aruncați de soarte în mijlocul ei — „*Memento mori!*“ — „Voi trebuie să periti de pe fața pământului!“

Un gând, o convingere, o presimțire trebuie să ne pătrundă pe toți cei ce suntem aici, fără ca să fim Slavi: că viața noastră și continuitatea dezvoltării noastre nu se vor susține decât în luptă cu lumea slavă, care ne încungiuă. Și dacă acest gând, această convingere, această presimțire nu va fi punctul de plecare a toată lumea noastră politică, fărîmătură cu fărîmătură ne vom desface și foarte în curând poate vom peri din rîndul elementelor, care determină mersul desfășurării istorice a societății europene.

În fruntea acestei lupte croite pe secole stau astăzi Maghiarii.

Ei sînt aceia, pe care soarta i-a ales și i-a pus mai presus de ceilalți, dîcîndu-le: Eată aici e lumea; adunați din ea elementele amenințate, organizați-le și constituiți puterea de apărare câtă vreme mai puteți încă resuffla.

Și cum au reprezentat Maghiarii această cauză, care nu e a lor numai, ci a noastră, a tuturor?

Au adunat ei elementele, le-au organizat, au constituit puterea de apărare?

Nu!

Popor plin de deșertăciune, ei au voit să susțină singuri ei lupta cu o lume întreagă; încungiuăți de toate părțile de dușmani, ei s'au mai învrăjbit și cu aceia, pe care firea îi împinge să le fie prietini. 80 milioane de Slavi ne dîc: „Vom mistui, precum mistue apa tare, tot ceea ce e străin în mijlocul nostru.“ Maghiarii, cinci milioane de Maghiari, nu află alt răspuns decât: „Vom mistui și noi, precum mistue focul, tot ceea ce e străin împregiurul nostru.“

Amenințînd astfel pe toată împregiurimea lor, după o domnie de opt-spre-zece ani au ajuns la cea mai deservită isolare. Sînt tari și mari, ei singuri stăpîni într'o împărăție întreagă, dar' singuri, părăsiți, lăsați de capul lor, și mâne să urmeze o situațiune grea, nici în țară, nici afară de țară nu mai e nimeni, în care să poată pune credință.

Această isolare dovedesce, că n'au înțeles situațiunea, n'au știut să profiteze de pozițiunea, în care s'au aflat, că nu sînt destoinici să poarte sarcina, pe care au primit-o, că nu sînt un popor făcut să tragă brazdă adîncă în istoria omenirii, să organizeze popoare și să conducă mari lupte seculare. Ceea ce nu s'a putut pre când Maghiarii erau ținuți în frîu, organizarea elementelor slavone, se face acum, când ei sînt stăpîni pe situațiune; alții au știut să caute de interesele lor mai bine ca ei înșiși.

De ale lor și de ale noastre ale tuturor.

Căci formula, pe care au găsit-o Maghiarii pentru rezolvarea conflictului dintre dîșii și Slavi, nu poate să aibă alt înțeles decât: „Vom peri noi, dar' vor peri și alții în urma noastră și dimpreună cu noi!“

Ori cât de mulți ar fi Slavii, ei sînt risipiți, și dacă acum, câtă vreme nu sînt încă organizați și întăriți prin o cultură mai superioară, noi elementele aflate în mijlocul lor ne-am organiza și i-am întrece în cultură, existența ne-ar fi asigurată. Altfel sîntem jertfiți, și din ziua, în care poporul maghiar își perde pozițiunea istorică, ne punem noi Români în locul lui, dar' primim o moștenire compromisă, o sarcină, pe care nu o mai putem purta și nu mai trăim decât murind.

Acum e timpul să ne apropiăm și să găsim bazele de înțelegere, acum trebuie să ne pătrundem, că soarta ni-e comună și că numai uniți ne putem susține, ear' desunirea ne duce și pe unii și pe alții la perire, și de sigur nu noi Români avem să fim cei dintăiu.

Este între Orient și Occident o deosebire esențială: în Occident sînt state și popoare definitiv constituite, ear' în Orient totul e un amestec de fel de fel de neamuri. Cu toate acestea și în Orient popoarele sînt definitiv constituite, trecute de mult prin procesul de formațiune.

Acum, după-ce ele s'au format odată, este o utopie de a crede, că ele se mai pot încă preface: așa amestecate, precum

sînt, ele rămân, și fiindcă sînt amestecate, în Orient nu este ca în Occident naționalitatea teritorului cu puțință. Aceasta n'au înțeles-o Maghiarii și nici acum n'o înțeleg încă.

Cestiunea națională în Orient nu poate să fie rezolvată decât în modul cum a fost rezolvată cestiunea religioasă în Occident, și în Ungaria, ca 'n întregul Orient, vorba este: cum pot trăi atât de multe și de deosebite popoare împreună fără ca să se consume unele pe altele în lupte de rasă?

Rezolvarea acestei cestiuni, aflarea și aplicarea formulei pentru pacifica viețuire împreună a amestecului de popoare, din care se alcătuesce societatea orientală, aceasta e menirea imperiului Habsburgic: nici maghiar, nici german, nici slavon el nu poate deveni; el trebuie să peară în ziua, când își perde caracterul lui de astăzi, și de aceea 'și-l va păstra, pronunțîndu-l din zi în zi mai mult.

Și dacă Maghiarii n'o vor înțelege aceasta la timp, într'o împărăție de 38 milioane de suflete se găsesc destule alte elemente, care o înțeleg; dacă n'au abnegațiunea de a renunța la partea ce nu li se cuvine, vor fi siliți să renunțe, pentru-ca să nu se îplinească prorocia lui Katkoff.

Diarele și răspunsul Tronului.

Diarele maghiare comentează după deosebitele lor puncte de vedere discursul Monarchului pronunțat cu ocaziunea primirei delegațiunilor. De sine se înțelege, că toate se ocupă exclusiv numai cu aceea parte din discursul Monarchului, care accentuează, că pacea Europei e asigurată. Guvernamentalul „*Nemzet*“ din Pesta e convins, că discursul pronunțat de Maiestatea Sa cu ocaziunea primirei delegațiunilor va fi primit de toți locuitorii monarchiei cu aceeași bucurie, cu care a fost primit de aceia, cătră cari s'a pronunțat. „Toată țeara va auzi cuvintele Monarchului și va primi din ele asigurări de pace, ca și care mai puternice nu se pot închipui. Prin cuvintele încredute neîndatinate Regele promite pacea, activitatea neconturbată și era dezvoltării bunăstării poporului și această promisiune va străbate ca o suflare întepitoare toată activitatea publică a națiunei. „*Nemzet*“ sfîrșesce dîcînd: „Și eată reese tot mai clar, că scopul și problema întrevederii a fost chiar opus: ca să nu se întemple nici să se poată întempla vre un lucru deosebit. Acesta e rezultatul linișitor, dobîndit cu învoirea unanimă a celor trei domnitori. Păstrarea celor actuale pe basa contractelor existente. Păstrarea dîcem, ear nu apărarea, pentru-că pe lîngă astfel de apărători nici că poate fi vorba de atacare. Și în aceasta zace schimbarea însemnată de după Skiernievițe. Până când numai Germania și monarchia noastră reprezentau principiul păcii europene, până atunci cel puțin se putea închipui un atacator. De când 'și-a însușit Rusia prin Țarul atotputernic în faptă și pulice acest principiu de pace, de atunci ori-ce puțință de agresiune e total exclusă.“

„*Budapesti Hirlap*“: „Întrucât va desvolta această alianță o activitate pacinică în deslegarea netedă a cestiunilor internaționale, aceea e în-trebarea isteței diplomatice. Dar', că încât se va pute refîne dela acțiuni înarmate în cazul întrevinerii necesității acestora: aceasta rămîne o întrebare publică. Această împregiurare ultimă precum și nisuița, cu care s'au încercat la în-

ceput a tînul această alianță ear mai apoi a o înfrunșea, numai măresce îngrijirea, și în fața fraselor asigurărilor de pace îndoiala. La nepopularitatea alianței contribuie în mod însemnat forma în care aceea s'a legat în Skiernievițe. Și astăzi sîntem de aceeași convingere ca și în preseara întălnirei monarchilor, că la reînnoirea cordialității, exprimată de monarch în discursul seu, Țarul rusesc ar fi trebuit să facă inițiativa. Francisc Iosif, domnitorul mai bătrîn, a recercat pe cel mai tînăr cu visita sa, și fiindcă acest pas a condus la alianță, istoria va fi îndreptățită a judeca lucrul astfel: că monarchia noastră a fost constrînsă a face acest pas față de Rusia.

„Regretăm sincer, că răspunsul regese, care posedă virtutaa bărbătească a clarității, a lăsat această lature delicată sub vîlul evenimentelor istorice.“

„*Pesti Napló*“: „Vorbirea de tron precum se vede, însemnează cu mult mai mult, decât formalități diplomatice. Vorbirea de tron de ați accentuează „unirea“, și „înțelegerea“ și dintre cei trei domnitori încă așa de hotărîtor, încât nu mai lasă după sine nici o îndoială.

„Fiind vorba de alianța alor trei, dintre cari unul e Rusia, nu mai putem spera dela această alianță nimic relativ la interesele libertății. Încă la pomenirea „măsurilor extraordinare“ s'a simțit deja mirosul muscălesc.

„În genere vorbind, vorbirea de tron nasce în noi cele mai vii îngrijiri.“

„*Egyetértés*“: „Vorbirea Maiestății Sale posedă un mare interes politic extern. E de mare interes cu deosebire în punctele acelea, prin care se deosebesce de mesajul de deschidere. În mesajul Maiestatea Sa a numit cu numele numai pe Germania între acele state externe, cu cari stăm în relațiuni intime și despre celelalte state a vorbit numai în general.

„Noi ne îngrețșăm de guvernarea barbară și arbitrară a Rusiei. Nouă nu ne trebuie o astfel de alianță a Rusiei, precum a fost cea dela 1876, care ne-a condus, în urmă la nimicirea Turciei și la politica Bosniaacă. Eată aceasta e concepția ungară față cu Rusia. Invasiunea rusească din 1849 noi n'o trecem în rubrica Rusiei.“

Corespondență particulară a „Tribunei“.

Vizakna, la 28 Octomvrie 1884.

Astăzi a venit un timp, în care Ungurii din Ocna, în frunte cu matadorul Timár Károly, strigă din răspuțeri, că nu mai pot trăi nici cu munca altuia, adevă cu munca Românilor, și de pre spatele lor.

Aceasta s'a întempt mai deunădi în comuna noastră.

Luminatul și înțeleptul primar Szócs Ioska, convocă ședința reprezentanței, care astăzi e ne-întregită după lege, fără ca să se poată dîce, că e numai a 3-a parte din toți membrii din reprezentanță.

Din cauză că membrii de naționalitate română, 10 la număr nu s'au verificat, și în urma acestui abus alți 17 membri de naționalitate română, nu voiesc a lua parte, și nici responsabilitate pentru conclusele ce se fabrică în reprezentanța opidană din Ocna, sub presiunea primarului actual Szócs Ioska, care scie juca rola de fățarnic mai bine de cum e în stare a-și purta oficiul de primar.

Legea în Ocna e numai pe hârtie respectată, mai că putem dîce, că toate legile câte numai au eșit și au intrat în valoare sînt procurate, dar' avînd oficialii nostri alte legi mai naturale, legi mai pe placul lor, cele sancționate? nici nu se uită la ele, mai că s'ar pute dîce, că nici foile din edițiuni nu sînt desfăcute.

Obiectele de pertractat la ședința ținută în zilele trecute, nu au fost însemnate, pentru că a mai face invitări în scris și a însemna obiectele de pertractat, cere timp și lucru, și apoi cine mergea la plug în locul primarului și în locul notarului Koczka Lajos, și se culeagă fașolea și se adune bostani de pe hotar etc., chiar se nu fi fost, apoi mai bine își ved de altă ocupațiune, adecă să doarmă, pentru că comuna noastră e pe din destul reprezentată prin Timár Károly, el e primar și notar, polițaiu, vornic, bocter etc.

Oficialii noștri trag salariile, nu pentru că poartă oficiul, ci pentru că sînt slugi credincioase lui Timár Károly, și se lasă de îi poartă de nas.

Între obiectele neînsemnate, în lista de invitare, pentru a se pertracta, face Timár Károly interpelare către primarul comunal, cumcă preotul Ioan Hentesiu, cu ce drept a băgat în lunca lui berbeci străini la pășunat, cu plată, pre când vitele dînsului pășunează pe moșiile proprietarilor de pămînt fără plată. Interpelarea aceasta față de primarul a avut un efect așa de mare, încât bietul în momentul acela își uitase de sine.

Îndată a pus obiectul la ordinea zilei fără nici o desbatere serioasă, a adus conclud reprezentanța la propunerea lui Timár Károly, ca vornicul cu jutarii și cu gendarmii să se ducă la fața locului și să închidă toți berbecii, dictându-i și la preotul român o pedeapsă de 10 fl. pentru tot berbecul.

După 600 de berbeci 6000 fl. v. a., bani frumoși spre a se pute acoperi și suma, cu care Timár dătoresce de vr'o câțiva ani la comună, pentru care datorie, interelat fiind primarul actual, din ce motive nu se incasează datoria din cestiune, declară, că s'au furat actele din arhiv și acum pe Timár Károly nu-l mai pot sili să plătească banii.

Timár Károly cu ceilalți mameluci din ceata lui, a cugetat cu totul altceva. S'a pus să cerce încă odată prin apucăturile lui, să dovedească, că el nu e pentru segregatie și comasație, fără preotul Ioan Hentesiu din cauză că dînsul astăzi își folosește averea lui în înțelesul comasației.

Locul lui Ioan Hentesiu comasat la 200 jgîre fenaț e un teritor cumpărat dela înaltul erariu încă de pe la anul 1858. Acel loc s'a cumpărat cu toate condițiunile avute de erariu, s'el folosească după plac, să cosească, să pășuneze vite etc., după cum îi va veni bine proprietarului actual.

De dreptul acesta s'a bucurat preotul Ioan Hentesiu până astăzi, neconturbat de nimenea, fără numai silit din partea comunei ca să reguleze șanțurile după cum le-a și regulat și în anul acesta, spesând pentru ele preste 2000 fl. v. a. fără de a ajuta marinosul de Timár Károly cu vre-un crucer, sau să fie mers cu lopata sau cu sapa la fața locului să reguleze din șanț barami numai un orgiu pătrat, ca să aibă drept a face astfel de interpelări.

Cumcă preotul Ioan Hentesiu se folosește numai de drepturile cumpărate cu multă sudoare dela erariu, este adevărat; se ne spună Timár Károly și alții ca el, cu ce drepturi își țin ei grădini închise și răpitate din pășunatul comunal? și nu-i este nimenui iertat cel puțin cu piciorul a se apropia de ele de cum se pășuneze cu vite.

Nu preotul Ioan Hentesiu a cerut, și va cere vreodată comasație în Ocna. Dl Timár cu alți 40 de mameluci după cum arată actele dela tribunalul reg. din Sibiu.

Se seduce lumea cu minciuni după cum a luat notițe și foaia germană „Tageblatt“-ul din Sibiu, că s'a luminat Ocna cu lampe. Dacă aceasta s'a făcut, apoi aceasta se poate face și mai curînd pe conta particularilor plătind unul și altul câte 10 fl. v. a.

Din venitele comunale, pentru binele comun, nu se jertfese nimic, pre unde șed Români, faceți batjocură cu carul.

Nu e nici un pod regulat, le dîcem celor dela primărie, nu e nici o stradă regulată, fără v'ați apucat ca muierile cele slabe a mătura dinaintea ușii și în curte, și în casă nu poți de gnoiu a intra pe ușă.

Năcăjiți oamenii să facă drumuri, să care peatră către Alămor și în alte părți; prin comună cu carul gol când e ploaie, dacă nu ai 4 boi la car, nu poți merge, trebuie să aștepti până sosește puterea soarelui să strîngă noroiul.

Dacă vă adunați în reprezentanță, fără noi, desbeteți lucruri, care sînt folositoare la economi, dar' nu umblați agitînd cu minciuni și cu basme asupra acelor, cari în timpuri grele v'au scăpat și voi dela perire!

Nu este și, nu este moment, în care oficialii actuali să nu folosească ocaziunea de a ne batjocori și de a ne asupri. Tăcem, sîntem supuși, și tot nu e bine. Aceasta o facem numai pentru-ca să le arătăm, că avem mai multă cultură ca ei. Și apoi, la urma urmelor „batjocura batjocuresce și ciuful ciufulesce.“

Va veni timpul, în care se vor căi, dar' va fi prea târziu, pentru-că noi, ca Români, le ținem toate minte, fie bune, fie și rele.

Resultatul recurselor noastre până acum ni-e cu totul necunoscut, presupunem însă cu siguranță, că acela, va fi în defavorul nostru, pentru-că așa ne învață practica de toate zilele. Causale drepte, dacă nu sînt unguresci, cât de mică însemnătate să aibă, trebuie să cadă.

Va căde și a noastră. Cu atîta ne ținem mîndri, pentru-că noi, dacă nu putem, și nu avem ocaziune să ne folosim de aceea ce e prescrip în lege, pîne câștigată pe cale nedreaptă și în urma abuzurilor, nu ne trebuie. Noi scim munci la pămînt, scim căuta existență, prin dibăcia noastră ca economi de pămînt. Să trăim ca lipitorile cu puterea în spatele cuiva, nu ne place, și să ne păzească D-șeu să nu ajungem să ne bucurăm de favoruri mascate, după cum se bucură astăzi actualii oficiali din opidul Vizakna.

Dacă are vr'un Român vr'o cauză la poliție, polițaiul Herepei Károly îl îndreaptă pre nație: „duty moi la popa vost s'e-ți facă lege.“

Pre altă cale, dacă pre un Român îl găsește cu ocau mică gendarmeria, îl bate, îl leagă cu lanțuri, numai că ce nu-l pune pre roată după cum au pus odinioară pre Horia.

Noi astăzi nu-i îmbulzim cu nimica pre oficialii puși nouă cu puterea, ascultăm tot ce ni se comandă și totuși sîntem batjocoriți și maltratați după cum nu au fost moși de strămoșii noștri.

Noi vom suferi tot până unde se poate, și când nu vom mai pute, ne vom apăra cu arma aceea, cu care va cerca cineva mai mult să ne asuprească.

Noi le vom urmări toate abuzurile și toate fărădelegile, și acelea la timpul seu le dăm publicității, ca să aibă cunoscînță onor. public cetitor despre suferințele și nedreptățile, care trebuie să le întîmpinăm în statul maghiar constituțional.

Vedem că, de noi nu mai are nime grije, ca și când am fi fii a perșării; fără când se apropie pătratul de dare și nu e acoperit, atunci ne ia tot, ca să contribuim cu sudoarea noastră pentru susținerea unor oameni netrebnci, după cum sînt oficialii actuali dela magistratul nostru.

Credem, că dacă abuzurile comise de gendarmerie se vor cerceta din partea onorab. comanda dela gendarmerie, pre comandantul gendarmeriei din Ocna cu gendarmii de lîngă dînsul îi va trage la răspundere, și le va da înainte de ce să se țină sigur de ordinele basate în lege, dar' nu de comanda polițaiului actual Herepei Károly, nebasate în lege, să închidă berbeci de pre hotar etc., fără de a se pune cineva în contra organelor de poliție preste cîmp.

Regula ne place și nouă și rînduiala, numai aceea o pretindem, să o facă oficialii noștri, să premeargă cu exemple bune, morale înainte, și după-ce se vor purta așa dînsii, nu mai e lipsă de gendarmerie. Ori și ce fărădelege se pedepsește după lege din partea organelor competente, dar să fie și gendarmeria îndreptățită a judeca și a pedepsi pre cineva, nu avem cunoscînță, poate că are vr'un ș întors comandantul de gendarmerie cu gendarmii din Ocna, de care se folosește, dar' se înțelege, că ș-ul acela e numai pentru noi Români.

Mai mulți reprezentanți și economi români din Ocna.

Cronică.

Ministrul Trefort în Oradea-Mare.

Ministrul Trefort, trecînd ieri pe aici, — ni se scrie din Oradea, — a fost primit la gară de mai multe deputațiuni, între care capitolul rom-gr-cat. și consistoriul gr-or. Președintelui consistoriului, Vicarului Beleş Excelența Sa 'i-a dîs, între altele, „Sîntem o carne și un sînge.“ Se vede, că Excelența Sa vorbesce de un sînge politic, în sensul ș. din legea pentru naționalități, care dîce, că toate naționalitățile Ungariei constituiesc una și indivisibila națiune maghiară. Nu uită Excelența Sa a face politică națională, dar' n'am aflat să fi întreat, dacă nu cumva sînt institute de cultură române, care au trebuință de ajutor.

Părintele canonic Luran s'a distins și astădată.

Aflînd, că ministrul va visita și seminarul român, a scos un steag „național“ de vre-o 6 stîngeni, încât mătura strada cu el, cu nisea ciucuri cât nisea turbane turcesci. Exprimîndu-și apoi minisistrul mirarea, că istoria Ungariei nu se predă în limba maghiară, părintele canonic a răspuns cu toată supunerea: „Dacă porunciți, Excelență, se va face așa!“ Drept răsplată a și fost apoi pofit la mare prînz, ce s'a dat în reședința episcopului latin Lipovnitzky.

Procesul agitatorilor Tincu și Papiu.

Cu ocaziunea adunărilor ținute de Români spre a protesta contra legii privitoare la scoalele medii, dl Dr. Avram Tincu a rostit în adunarea dela Deva un discurs, în care a spus adevăruri suferitoare pentru stăpînire. Părintele protopop Ioan Papiu a aprobat cele dîse de dl Dr. Tincu. Deci procurorul a intentat proces contra acestor „agitatori“, ear' tribunalul din Deva a hotărît punerea lor în starea de acușați. Acușați au făcut apel, ear' curtea de apel, tabla regească, a achitat pe părintele Papiu, dar' a întărit hotărîrea adusă contra d-lui Dr. Avram Tincu.

Diarele din Budapesta ne aduc acum scirea, că „făcîndu-se un nou apel, tabla regească a pertractat astăzi înainte de ameași cauza și a întărit în esență hotărîrea adusă contra lui Tincu, însă numai pentru motivul, că după lege o hotărîre de depunere sub acușațiune pronunțată de două foruri nu mai poate să fie schimbată; Papiu însă a fost achitat, deoarece-ee prin aceea, că a aprobat în discursul seu cele dîse de Tincu, nu a comis fapta calificată de agitațiune contra naționalității.

S'a întors din Bosnia la Cluj, batalionul dintăiu al regimentului de infanterie Nr. 51.

Fudulie nemeșească.

Tot din Deva ne scrie un corespondent al nostru despre un conflict dintre Români și Maghiari în viața socială.

„Orașul Deva, — dîce corespondentul, — e centrul Comitatului Hunedoarei, și rolul principal îl joacă aici „aristocrația“, tot primariști de cei ce abia apucă să sosească „prima“, ca să-și iee lefurile. Atunci apoi își petrec cu muzica și în „dinom danom“ nopți întregi. Era însă din întîmplare la 29 ale lunii, în ajunul tîrgului de țeară. Mai mulți Români, tinerime, neguțatori, între altele și doi oficieri, unul Ardelean, ear' altul din România, ne-am întălnit într'un local public, unde de obicei își petrec „aristocrații“. Aceștia, fiind și acum aici, au pus muzica să le cânte tot unguresce. Când au venit dar muzicanții să adune nescaiva creițari, noi 'i-am trimis la „aristocrații“, dîcîndu-le, că noi nu plătăm decăt pentru cantece românești. Se vede însă, fiind pe la sfîrșitul lunii „aristocrații“ cei fuduli nu prea au putut să răsplătească osteneala muzicanților, căci acestia au început să ne mai cânte și nouă una după alta „Hora Sinaia“, „Hora Grivița“, „Hora Plevna“, Marșul lui Mihaiu Vi-teazul și așa înainte.

„Vedînd aceasta „aristocrații“ s'au ridicat cuprinși de spaimă și au părăsit localul.

„Te pomenesci acum, că ne mai fac și proces, căci am cutezat să petrecem românește în țara lor.“

Prelegeri publice. Reuniunea maghiară din Sibiu va ține și în acest an un ciclu de prelegeri în sala reuniunii de cîntări (Musikverein).

Programul cuprinde șese prelegeri:

1. La 12 Noemvrie dl prof. Emeric Vermes despre poesia patriotică.
2. La 16 Noemvrie dl Sigismund Nagy, despre suvenirii de Olanda.

Foița „Tribunei“.

Aluna.

O hazlie întîmplare pădureață

Tradusă din limba germană

de

Nicolae Corcheșiu.

(Continuare.)

Era o și de toamnă. — Pre bolta cerului strălucia soarele în întreaga s'a splendoare, — aruncîndu-și rațele sale preste pădurea tăcută. Preste tot locul domnia o liniște adîncă; se părea ca într'o și de Duminecă, când toți muritorii se întrunesc în locașul Domului într'o rugăciune pioasă. — Oile cu lăna lor galbînite steteau îndesuite în umbra tufelor verzi, — ear fructele acestora, coapte fiind, la cea mai lină adiere de vînt — cădeau în muschiu.

Felix și Elena nu mai puteau merge împreună să caute alune și sărutări, fiindcă bătrînul Waldruff o ținea cu toată asprimea de parte de el. — După un mai îndelungat timp de cercetare, în care n'a putut să observe nici cea mai mică apropiere între amantii, — bătrînul încep să creadă, că învățătorul suplent din Ebensee cu barba lui cea lungă și neagră — a devenit nepericulos, ba credea chiar, că Elena

'l-a uitat și se va supune voinței lui. — Aceasta cu atît mai virtos, cu cât pre fiica-sa o vedea tăcută și liniștită. — Lucrul stetea însă cu totul altcum. —

Postul de învățător din Ebensee încă nu s'a fost întregit, deoarece între competitori s'a fost iscat oare-cari neînțelegeri, — la care — bătrînul baron Bisam privia cu oare-care plăcere, — asemănîndu-se pre sine cu împăratul Neron, carele toate, câte le-a voit, le-a dus în-deplinire, până chiar și arderea Romei. —

Era timpul suprem a se decide și soartea lui Felix, căruia dacă împăratul Neron nu 'i-ar fi venit întru ajutor, sfatul bun 'i-ar fi costat prea mult. —

El s'a fost dus ași eară în biserică din pădure, însă nu pentru alune, ci pentru sărutări. — Oracolul de rose dela sinul Elenei — 'l-a fost chemat pre ași, — și el, deoarece scia, că la casa pădurarului a fost sosit vizită dela oraș, — aștepta vesti interesante. — Rivalul seu, — protegiatul tatălui Elenei, — pre care Felix ar fi fost bucuros să-l scie în țara piperului, — a fost sosit, — deci el era curios să afle ce va face și ce va dîce Elena.

Biserica era minunat într'aurită de lumina soarelui, — și o rață lată, ce străbătea prin fe-reastră, — odichnia pre treptele altarului, — pre care ședea, sau mai bine dîs zăcea Felix. —

El era plecat tare înainte, ținînd în mână un obiect mic, în giurul căruia tăia cu diligență. — Era aluna, pre care el a fost cules-o de pre buzele rumene ale Elenei, — și în care, el grava ceva cu îngrijire. — Literale, pre cari el le săpase, — apărură curînd pre aluna brună și el șopti încetșor numele: „Elena“.

„Eu sînt un copil, — murmură el, — de-și baronul dîce că sînt numai de jumătate. — Aluna aceasta . . . voi purta-o la lanțul orologiuului meu . . . Atunci cel puțin pot să fiu sigur, că Elena e legată bine“. — El începî acum să ridă de fantasia lui, — apoi adause: „Acum să fac o inimă de ceasta parte, ca simbol al amorului meu.“ — Dîcînd aceste, se puse pe lucru.

Deodată însă, aluna îi scăpă dintre degete, — fiindcă o strinsese prea tare, — făcî o săritură și apoi se rostogoli pre trepte la vale, — așa încât pre un moment el o perdî din vedere. — Nu perdî deci timpul și începî numai decăt să o caute. — După o scurtă căutare o și află în crepătura, ce era între două lespeși late ale pardoselii, — cercă să o scoată, — însă, în loc să o scoată afară, o afundă și mai tare, — așa încât acum abia putea să o atingă cu vîrful degetului.

„Ce să fac acum? — se întrebă el, — uitîndu-se în giur de sine, doar' ar pute afla vr'un

obiect, pre care să-l poată întrebuița la ridicarea vre-uneia dintre cele două lespeși. — Ochiul lui se oprî pre pedestalul crucii, ce sta pre masa altarului, — îl scoase cu grăbire din locul lui, și acum avea un obiect destul de tare pentru ridicarea lespeșii din pardoseala bisericii.

Ce face omul pentru o alună! — se mustără dînsul, precînd aședă bucată cea de fer între cele două lespeși. — O apăsare, — lespe-dea cedează — și din gaura, în care căduse aluna cu un sunet ca de metal se ridică un nor de praf. — Împrăsciindu-se praful, Felix sta nemișcat înaintea găurei, frecîndu-și ochii de repeșite ori. — I-se părea că visează.

Aluna, care-'i scăpase din mână, zăcea ca o perlă brună în o urnă plină cu monete de argint, și numele „Elena“ privia așa de plăcut spre el, ca și când s'ar fi ținut de comoara descoperită. Felix după un timp se reculesă, ridică urna, care nu era tocmai ușoară, la lumină și o aședă pre altar, unde strălucia rața soarelui. — În fine, ne mai putînd sta, fiindcă îi tremura genunchii, se puse să șeașă, — aruncînd din când în când câte o privire în dreapta sau în stînga, spre a se convinge, că într'adevăr nu visează.

(Va urma.)

3. La 26 Noemvrie dl Gustav Tribus, despre femeie.
4. La 3 Decemvrie dl prof. Géza Mike, despre sunet.
5. La 10 Decemvrie dl Arnold Gaibel, despre metafisica amorului.
6. La 20 Decemvrie dl prof. Gavriil Boros, despre diamantele coroanei.
- Inceputul la 7 oare seara.
- Întrearea 25 cr. de seară, 1 fl. pentru toate serile și 1 fl 50 cr. de familie pentru întregul circuit. Biletele se găsesc la biroul societății (Strada Măcelarilor Nr. 13.)

*

Nouă ediție a cronicii lui Șincai. „L'Indépendance Roumaine“ ne spune că ministrul de instrucție publică din România a hotărât să se facă o nouă ediție a Cronicii lui Șincai.

*

Un legat pentru Asilul Elena Doamna. Reposata doamnă Elena Rasucianu a lăsat și Asilului Elena Doamna 20,000 lei, precum ce-țim în „Românul“.

*

P. S. Neofit Scriban a încetat din viață, în etate aproape de 80 ani, în ziua de 9 ale curente, v. în comuna Burdujeni, locul seu natal, unde se retrăsese de câțiva ani. Neofit Scriban a lucrat foarte mult pentru biserică și școală. El a fost institutor la școala primară din Folticeni, unul din cei dintâi institutori. În M-rea Neamțului a deschis o școală în care da lecții la aceia din monachi, cari doriau să învețe limba elenă. Dela 1848 a fost profesor la Seminarul dela Socola, unde a predat retorica, istoria universală și istoria patriei, și filosofia. La 1862 fu numit director al aceleiași seminar. La 1864 Cuza Vodă l-a numit episcop de Argeș, după doi ani însă și-a dat demisia și de atunci a trăit în retragere până la moartea sa. Reposatul a scris multe. Cităm din memorie: *Urđiri istorice*; *ântăul catechism* cu litere latine (în anul 1834); *retorică*; și o colecție de *discursuri* politice și religioase; lista cronologică a Metropoliilor Moldovei, și o mulțime de alte broșuri.

*

Societatea comercianților manufacturari ruși a hotărât să deschidă trei depouri mari cu marfă rusă prin porturile dunărene. Unul din aceste depouri va fi la Reni, ear' două pe malul bulgar.

*

Stagnațiunea în afacerile cu grâne a desperat casele comerciale din Odesa. O petițiune subscrisă de 200 comercianți a fost adresată guvernului rus, cerându-i ocrotirea comerțului, care pierde.

*

Diar francez în Bulgaria. Dilele acestea va apăre un diar mare în limba franceză la Sofia. Acest diar va apăre interesele bulgare față cu Austro-Ungaria și Rusia; redactorul-șef al noului diar este amic sincer al Turciei moderne, adecă al Turciei care moare, lăsând moștenirea popoarelor balcanice.

Dobrogea economică.

Prezentul și viitorul seu.

Înainte de a ne ocupa de partea economică a Dobrogei, care ne interesează cu deosebire, să aruncăm o privire repede asupra constituțiunei solului și pozițiunei sale geografice. Ne vom întreba dar', care este pozițiunea sa geografică, calitatea terenurilor ce ne prezintă fiecare regiune în raport cu celelalte. Toate aceste chestiuni le vom analiza repede, pentru a trece la partea esențială, care face obiectul acestui studiu, ocupându-ne de colonizațiunea Dobrogei, chestiune de care depinde în cea mai mare parte viitorul acestei provincii.

Dobrogea, geograficesc vorbind, se poate divide în două mari părți sau divisiuni geografice: în Dobrogea propriu zisă și delta Danubiului.

Ea se limitează la nord și nord-vest cu România propriu zisă, de care este separată prin Dunăre, la ost cu Marea-neagră și la sud cu Bulgaria.

Separată de metropola sa prin Dunăre, Dobrogea formează aproape un drept-unghi, a cărui parte este mai pronunțată în spre nord și sud, și strânsă în centru de Danubiul, care se ramifică în acea ramură cunoscută sub numele de Borcea. Continuând cursul Danubiului, care câștigă din ce în ce în importanță, din cauza alimentării sale prin Ialomița, Siretul și Prutul, importanța sa crește însă mai cu seamă înainte de a ajunge la Galați, unde se întâlnește cu Siretul, continuând acest drum până la Reni, unde este alimentat de Prut, și de unde descinde formând o linie aproape obligă până la Tulcea, pentru a se arunca în mare prin cele trei guri cunoscute: St. George, Sulina și Kilia.

În ceea ce privește constituțiunea solului,

ea este diferită, depinzând de regiuni. Astfel, în partea de Nord, între delta Dunărei și districtele Sulina și Tulcea, solul este rebel atât agriculturii cât și omului: el este nesănătos, marcegios, prin urmare puțin favorabil agriculturii și culturii în general.

Relativ la această parte a Dobrogei un savant francez, d. Desjardins, membru al societății geografice din Paris, fiind însărcinat a studia Dunărea din îndoitul punct de vedere, geografic și istoric, eată ce ne spune: „Vom țice mai întâiu, adaugă d. Desjardins între altele, că apele sale se varsă în mare într'un mod foarte neegal prin cele trei guri: Kilia la nord, Sulina la mijloc și St. George la sud. În adevăr, urmează citatul geograf, această din urmă reprezintă $\frac{8}{27}$ m. din apele fluviului pe când Kilia formează $\frac{17}{27}$; nu rămâne dar pentru Sulina decăt $\frac{2}{27}$ din masa debitului total, adecă aproape a cinci-spre-țecea parte numai.

Natura, continuă savantul cercetător, pare a fi dispus Kilia ca gura mai susceptibilă din cele trei.

D. Desjardins în fine conchide, după cum vedem din pasagiul citat, că Kilia prezintă cele mai multe avantagii pentru canalizare. Între altele d. Desjardins ne spune că portul Wilcow, prin canalul proiectat pe care-l numesce Carol I, va daveni „cel mai frumos port natural din Europa.“

Partea de nord a Dobrogei este cu totul nesănătoasă, ear' partea de nord-vest sau Măcinul, formată din vreo 25 sate, prezintă oarecari avantagii, căci solul aci este mai puțin rebel și mai favorabil agriculturii, ceea ce face ca în mare parte locuitorii acestei porțiuni de pământ a Dobrogei să se dea la agricultură.

Diferite plante se pot aci cultiva cu succes, astfel cum e tabacul și vița de vie; pe când plantele textile, ca inul și cânepa, din cauza favorisării locuitorilor, contribuie a forma o cultură productivă pentru locuitorii Dobrogei, cari trag din aceste sorginți de avuție, beneficii cari merită o deosebită atențiune.

Dacă descindem puțin întâlnim o altă regiune, care în urma dezvoltării ce a primit merită mult interes; acesta este ținutul Babadag, format de vreo 59 sate, ale căror populațiune se compune mai mult din coloniști germani, cari se aplică în particular la cultura pământului și la diverse alte industrii primitive.

Printre aceste industrii putem cita pescuitul, care ocupă cu deosebire pe locuitorii din apropierea lacului Razim.

Descinzând cătră meadăși sau cătră regiunea din centru, întâlnim acea parte numită Kiustenge, care are cea mai deosebită importanță. Interesul economic al acestei părți ne obligă a vorbi mai pe larg despre dinsa, când vom tracta despre viitorul economic al Dobrogei.

Părăsind Kiustengea întâlnim de îndată partea numită Medgidie, care posedă o climă nesănătoasă, cauzând o mulțime de maladii, consecințe ale acestei clime. Popolațiunea aci diminuează pe nesimțite, atât din cauza mortalității frecvente, cât și din aceea a emigrațiunei.

Suprafața totală a Dobrogei, după datele statistice cele mai acreditate, este de 13.550 kilometri pătrați conținând o populațiune, care se poate evalua între 115.000—116.000 locuitori. Această populațiune se compune din elemente bine distincte, printre cari cel musulman ocupă primul rang, ear' cel român nu intră decăt pentru slaba cifră de 40,000 suflete.

Popolațiunea totală a Dobrogei este foarte mică, după cum vedem, în raport cu întinderea teritorială a acestei provincii; și putem țice că este chiar aproape nepopulată, căci ea nu coprinde decăt 8—11 locuitori pe kilometru pătrat.

Printre principalele naționalități, cari populează această provincie, putem cita naționalitatea bulgară și rusă: cea dintâiu se ocupă cu agricultura și cu crescerea animalelor domestice, pe când cea de a doua se aplică în particular la industria pescuitului.

„Colonii cozace ale Dobrogei și ale deltei Dunărei au prosperat, după cum afirmă celebrul geograf d. Elisée Reclus. Reconoscători de ospitalitatea ce li s'a dat, acești Ruși au apărat cu bravură patria lor adoptivă în toate resbelele ce s'au ivit între Țar și Sultan; dar' ei au avut a suferi de răsunarea compatrioților lor rămași în serviciul Rusiei.“

Celelalte elemente ca Sărbii, Turcii, pe lângă cari trebuie să numărăm și elementul ebru, se retrag din ce în ce pe coastele Mării-negre,

căutând a monopolisa comerțul, unica resursă, ce le mai rămâne de exploatat.

Printre orașele principale ale Dobrogei putem cita: Kiustenge, Tulcea, Macin, Babadag, Hârșova și Rașova, dintre cari Tulcea, Sulina și Kiustenge sânt porturi.

Tulcea, al cărei comerț se face în particular cu Turcia, consistă în cereale, abagerie și lână, care este reputată ca unul din produsele cele mai distinse, cu deosebire așa numită țigaia, care intră pentru o parte importantă în comerțul seu.

Ioan I. Nacian.

„Voința națiun.“

(Va urma.)

Varietăți.

(Bumbul principelui de coroană Rudolf.) Înainte de aceasta cu câteva zile principele Rudolf a mers, însoțit de arhiducele Eugen, cu trenul la Laxenburg. Când s'au suit arhiducii în vagon, un bătrân a ridicat de pe locul unde a stat principele Rudolf, un bumb, pe care probabil l-a pierdut moștenitorul de tron. Bătrânul părea foarte fericit de acest lucru neînsemnat găsit, a țis apoi că va lăsa să-l obducă în aur și a povestit apoi cauza pentru ce acest bumb e pentru dînsul prețios: Bătrânul a fost în anul 1858 cofetar, dar în urma unor întâmplări a ajuns la săpă de lemn. Atunci s'a născut principele Rudolf; bătrânul a adresat împăratului o rugare pentru a i se da ceva milă și ca rezultat a primit 10 fl. Această sumă a întrebuițat-o pentru fabricarea de nise bombone numite „principele de coroană Rudolf“ cari au avut o trecere mare și în scurt timp bătrânul a fost în stare a se da odichnei. De atunci îl ține pre principele Rudolf de un noroc și binefăcător al seu.

(China militară.) Sub acest titlu, diarul „Le Nord“ publică mai multe amănunte asupra armatei chineze.

Armata chineză se compune din armata de operațiuni și armata de apărare.

Armata de operațiuni cuprinde trei armate: armata Mandciuriei, armata Centrului și armata Turkestanului.

Armata Mandciuriei nu număra în 1883 decăt un efectiv de 30,000 oameni, dar' acest efectiv a crescut în urmă printr'un număr oarecare de voluntari mongoli. Armata Centrului sau din Mongolia număra 30,000 oameni; ea este destinată, în cas de rebel cu Rusia, să apere drumurile din Mongolia, care duc la hotarele rusesci. Cât pentru armata Turkestanului, care este de 40,000 oameni, ea trebuie să acopere fruntaria occidentală; distanța cea mare nu-i permite a lua parte la operațiuni în giurul Chinei.

Efectivul armatei de apărare sau al armatei teritoriale se urcă, după statisticele oficiale, la 700,000 oameni; în timp de pace însă, el este numai de 200,000 oameni.

Așadar, efectivul total al armatei chineze în timp de pace se urcă la 300,000 oameni, și oficial efectivul acestei armate în timp de rebel se evaluează la un milion de oameni.

Fie-care corp de armată provincială are mai multe divisiuni, al căror număr depinde de întinderea și trebuințele provinciei, și fie-care divisiune se compune din cinci tabere, care, la rândul lor sânt împărțite în stațiuni de gardă, astfel că fie-care provincie are o sistemă de posturi și de cordoane, cari formează o rețea de linii strategice. Pozițiunile cele mai însemnate sânt apărute de întăriri armate cu tunuri.

Armamentul cel vechiu a fost mai pretutindeni înlocuit cu un altul nou.

Pre lângă vasele de rebel cele vechi, se află asemenea și vase de rebel cu aburi foarte bine echipate și având, ca cea mai mare parte din întăriri, tunuri Krupp încercându-se pe la chiulată.

S'au cheltuit mai multe milioane cu construirea și cumpărarea de vase de rebel cu aburi, după tipul modern, și înființarea a mai multor turnătorii de tunuri și a numeroase arsenaluri, în care se fabrică tot felul de arme și de munițiuni de rebel.

Toată elita armatei a primit puscii Mauser, și într'un timp foarte scurt s'a cumpărat dela usina Krupp 150 tunuri, pentru locurile întărite, de 12, 15, 17 și chiar 21 centimetri, și 275 tunuri de campanie încercându-se pe la chiulată.

În fine, flota se compune dintr'un mare număr de vase cu aburi.

(Crocodilii.) De când industria a pus mâna pe epiderma aligatorilor și a crocodililor pentru a o preface în obiecte de lux și chiar în cisme, se face o vânătoare turbată acestor amfibii. În America, se distrug nenumărați aligatori; aceste animale vor fi exterminate, nu mai încap de îndolală; vor deveni tot așa de rari ca și cele din perioada anti-deluviană. Pentru a înlătura această nenorocire, nise fabricanți americani au stabilit pe Missisipi o stațiune pentru crescerea acestor animale. E' probabil că vechii Americani nu se vor mulțumi cu pelea și că vor găsi mijlocul de a trimite în Europa carne sărată sau afumată de

crocodil, după cum trimite deja carne de bou. Aligatorul va fi crescut și pentru mosc, de vreme ce posedă o glandă, care secretează o apă ce miroasă a mosc.

(O anecdotă asupra ducelui de Braunschweig.) Acum trezeci de ani populațiunea Braunschweigului, fiind foarte supărată, că ducele nu voiesce să se însoare, trimise o deputațiune ca să-l roage să iese o femeie.

Ducele primi deputațiunea cu multă bunăvoință și-i țise:

— Veți avé răspunsul meu mâne dimineață. Afîșul teatrului curții vi-l va da.

Deputațiunea se retrase foarte nedumerită. A doua ții de dimineață afîșul teatrului curții cuprindea următoarele:

Astă-seară

din ordinul A. S. ducelui
Rămân flăcău
comedie de Töpffer.

Lista obiectelor dăruite pentru loteria în folosul școlii de fete și reuniunei femeilor române din Sibiu.

(Continuare.)

1026. Maria Clesiu, 1 ștergar.
1027. Sofia Dregan, 1 ștergar.
1028. Anicuța Stega, 1 fund de perină.
1029. D-șoara Victoria Radu, 1 periniță pentru ace.
1030. D-nul Silviu Moldovan, 1 colecție de minerale.
1031. D-nul Demetriu Moldovan, consilier aulic, 1 colecțiune de minerale: aur, argint, aramă, antimon și plumb.
1032. D-na Matilda Popoviciu, 1 taviță pentru bilete din peluche brodat.
1033. D-na Carolina I. Ciurcu, 1 album de pele pentru fotografii, 1 album pentru poesii.
1034. D-na Otilia Adamoviciu, colectantă, o corfă de catifea, 1 tasietă din lână, mănuși filate.
1035. D-na Olivia Adamoviciu, 1 pânzătură și 6 servete pentru cafea, 1 păreche jartiere.
1036. D-ra Aurelia Adamoviciu, 1 perină de catifea.
1037. D-ra Letiția Adamoviciu, 1 bărbuță croșetată.
1038. D-nul Valeriu Adamoviciu, 1 șatulă mică cu scoică.
1039. D-șoara Maria Roth, 1 perină de orologiu, 1 ștergător de pene.
1040. D-șoara Bertha Kristyori, 1 tasietă din lână.
1041. D-șoara Ilona Veres, 1 căiță de neglige.
1042. D-șoara Lucreția Lazar, 1 inel pentru servet, 1 semn de carte.
1043. D-șoara Maria Klemsinszky, 1 broșă și peptene.
1044. D-șoara Nina Székely, 1 periniță de ace.
1045. D-șoara Irma Kertzo, 1 corfiță pentru bilete.
1046. D-șoara Francisca Czedik, 1 păreche păpuți brodați.
1047. D-șoara Iohana Grecsi, 3 corfițe, 1 perină de ace.
1048. D-na Carolina Comșa, 1 perinuță de ace.
1049. D-șoara Tecla Comșa, 1 corfiță brodată pentru bilete.
1050. D. Anica Hențiu, 2 ștergare.
1051. D. Ioză Floarea, 1 ștergar.
1052. D. Carolina Onc, 1 ștergar.
1053. D. Crisca Floare, 1 ștergar.
1054. D. Rosalia Onc, 1 ștergar.
1055. D. Patrafina Borza, 1 ștergar.
1056. D. Gația Anc, 1 ștergar.
1057. D. Ileana Heregușiu, 1 ștergar.
1058. D. Reiner Kunigunda, 1 ștergar, 1 merindeață.
1059. N. N. 1 ștergar.
1060. D. Maria Petruș, 1 merindeață.
1061. Pascu Banciu, 1 ștergar.
1062. Nicolae Ilaidă, 1 ștergar.
1063. Iosif Banciu, 1 merindeață.
1064. D-l Iov Lessing, 1 merindeață.
1065. D. Minerva Lessing, 1 ștergar.
1066. D. Maria Dirina, 1 ștergar.
1067. D-șoara Olga Poruțiu, 1 săculeț de părete croșetat și montat.

(Va urma.)

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Arad, 1 Noemvrie n. Comitetul partidei naționale opoziționale a candidat deputat dietal la Boroșineu de nou pe avocatul George Lazar.

Director: **Ioan Slavici.**

Redactor responsabil: **Cornel Pop Păcurar.**

Bibliografie.

Revoluțiunea lui Horia în Transilvania și Ungaria 1784—1785. A eșit de sub presă: Scrisă pe baza documentelor oficiale de Nic. Densusianu. Un volum de 33 coale sau 523 pagini pe hârtie velină și cu două fascicule, „medaliile lui Horia“. Preț 10 lei. Depositul general la tipografia „Românul“ C. Göbl în București.

LOTERIE.

Tragerea din 31 Octomvrie st. n.

Timișoara: 30 22 39 70 10.
Viena: 46 28 90 21 17.

Bursa de Viena

din 31 Octomvrie st. n. 1884.

Rentă de aur ung. 6%	123.10
„ „ 4%	93.70
„ „ hârtie „ 5%	89.—
Împrumutul căilor ferate ung.	143.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	97.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	119.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	105.25
Bonuri rurale ung.	101.—
„ „ cu cl. de sortare	100.—
„ „ bănățene-timișene	100.—
„ „ cu cl. de sortare	99.25
„ „ transilvane	100.20
„ „ croato-slavone	100.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.25
Împrumut cu premiu ung.	115.60
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	115.80
Rentă de hârtie austriacă	81.05
„ „ argint austriacă	82.35
„ „ aur austriacă	103.95
Losurile austr. din 1860	134.40
Acțiunile băncii austro-ungare	863.—
„ „ de credit ung.	288.50
„ „ „ austr.	287.90
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.79
Napoleon-d'ori	9.71
Mărci 100 imp. germane	60.—
Londra 10 Livres sterlinge	122.35

Bursa de Budapesta

din 31 Octomvrie st. n. 1884.

Renta de aur ung. 6%	123.—
„ „ 4%	93.55
„ „ hârtie „ 5%	89.05
Împrumutul căilor ferate ung.	142.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	97.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	119.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	105.—
Bonuri rurale ung.	101.—
„ „ cu cl. de sortare	100.—
„ „ bănățene-timișene	100.—
„ „ cu cl. de sortare	99.—
„ „ transilvane	100.—
„ „ croato-slavone	100.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.25
Împrumut cu premiu ung.	115.75
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	116.—
Renta de hârtie austriacă	81.—
„ „ argint austriacă	82.10
„ „ aur austriacă	103.05
Losurile austr. din 1860	134.50
Acțiunile băncii austro-ungare	860.—
„ „ de credit ung.	288.50
„ „ „ austr.	286.50
Argintul	—
Scrisuri fonciari a le institut. de cred. și ec. „Albina“	101.50
Galbeni împărătești	5.78
Napoleon-d'ori	9.70
Mărci 100 imp. germane	59.95
Londra 10 Livres sterlinge	122.25

Bursa de București.

Cota oficială dela 30 Octomvrie st. n. 1884.

Renta amort. (5%)	Cump. 93.—	vënd. —
— Rur. conv. (6%)	105.—	104.30
Acț. de asig. Dacia-Rom.	371 1/2	—
Banca națională a României	1402.—	—
Împr. oraș. București	—	—
Credit mob. rom.	278 1/2	281.—
Acț. de asig. Națională	241.—	241. 1/2
Scrisuri fonciare urbane (5%)	91.50	87.50
Societ. const.	280.—	—
Schimb 4 luni	—	—
Aur	6.25	6.30

Apoteca la „mărul de aur al imperului“

I. PSEPHOFER

Viena Singerstrasse 15.

Pilule curățitoare de sânge

mai nainte numite **Pilule universale**, merită numirea din urmă, fiindcă au adevărat efectul lor fără nice un efect, după folosirea acestor pilule s'a dobândit în nenumerate cazuri și în timp scurt, însănoșare deplină, 1 scutulă cu 15 pilule în preț de 21 cr.; un pachet de 6 scatule 1 fl. 5 cr., comande cu postepere nefrancată 1 fl. 10 cr. Mai puțin de un pachet nu se trimite.

turi de degerare, pre lângă toată neîmerederea mea în așa numitele mijloace de vindecare generale, m'am hotărât totuși a începe cu pilulele depurative ale d-tale, pentru a bombarda cu aceste mici globuri durerile mele îndelungate de hemorroide. Fără întârziere trebuie să-ți mărturisesc, că suferințele mele vechi după o întrebuințare de 4 săptămâni, au încetat cu totul și că recomand în modul cel mai călduros în cercul amicilor mei aceste pilule. N'am nimic în contra și dacă vei face întrebuințare de aceste șire, — dar fără de publicarea completă a numelui.

Au sosit o mulțime de scrisori, prin care consuntenții mulțumesc pentru redobândirea sănătății lor în cele mai deosebite și mai grele boale. Fie-care după-ce va folosi acest medicament, se va simți silit a-l recomanda mai departe.

Reproducem câteva dintre mulțimea de scrisori de cunreoscintă.

Waidhofen lângă Ybbs, 24 Noemvrie 1880.

Mulțumită publică.

Stimate d-le! Încă din anul 1862 am suferit de hemorroide și greutate la urinare; am întrebuințat și ajutorul medical, dar fără de folos; boala s'a îngreunat astfel, încât după un timp am simțit dureri mari de foale (în urma unei constringeri a tubului); a urmat o lipsă de poftă de mâncare și îndată ce mâncam ceva sau beam vreo picătură de apă, abia mai puteam umbla de ameteală de tusa și greutatea de răsufare, până când în sfârșit am făcut întrebuințare de pilulele d-tale purgative pot ține făcătoare de minuni, cari au și avut efect și m'au scăpat de suferințele despartate.

S-te domnule! Abia pot să vă mulțumesc și să-mi exprim recunoștința în deajuns pentru pilulele depurative ale d-voastre precum și pentru celelalte medicamente întăritoare.

Cu deosebită stimă
Ioan Oellinger.

Stimate d-le! Am avut norocirea de a da de pilulele depurative ale d-voastre, cari au avut pentru mine un efect admirabil. Am suferit mulți ani de durere de cap și ameteală; o prietină m'ia dat 10 bucăți din

excelentele pilule ale d-tale și aceste 10 bucăți m'au restaurat așa deplin, încât e o minune. Cu mulțumită vă rog a-mi mai trimite 1 pachet.

Pizska, 13 Martie 1881.

Andrei Parr.

Stimate d-le Pserhofer! Eu și mulți alții, cărora pilulele depurative ale d-tale le-au redat sănătatea trebuie să vă mulțumim în scris. În foarte multe morbururi pilulele d-tale au dovedit cea mai miraculoasă putere de vindecare, chiar în cazuri unde toate celelalte mijloace au fost zadarnice. La scurgerea de sânge a femeilor, la menstruațiune neregulată, la urinarea grea, la limbrici, la slăbiciune de stomac, la ameteală și la multe alte rele au ajutat radical. Cu deplină încredere te rog acum a-mi mai trimite 12 pachete.

Cu deosebită stimă
Carol Kauder.

Stimate d-le! Presupunând că toate medicamentele d-tale vor fi tot așa de bune ca renumitul d-tale balsam în contra degerării, care în familia mea a făcut un sfârșit repede mai multor cazuri de umflă-

de Georđe de mulți ani recunoscută în general ca cel mai excelent și mai plăcut mijloc în contra flegmei, tusei, răgușelei, catarchului, a durerilor de pept și plămâni și contra boalelor de gât. 1 scutulă 50 cr.

Viena, 20 Februarie 1881.

Cu toată stima C. v. T.

Cseney, 17 Maiu 1874.

Stimate d-le! După-ce pilulele d-tale depurative au redat viața soției mele, care a suferit mai mulți ani de o durere de stomac cronică, dar nu numai că au redat-o vieții, dar i-au dat și puteri proaspete tineresci, nu pot rezista rugărilor altora, care sufer de aceeași boală și te rog a-mi mai trimite cu rambursa din nou două pachete din aceste pilule miraculoase.

Cu deosebită stimă **Biasiu Spisstek.**

Alifne americană de reumatism, remediū cu efect grabnic și sigur, cel mai bun leac la toate relele reumatice, ca: durere de osul spinării, junghieri, ischiaș, migrenă, dureri de dinți, de cap, de urechi etc. etc. 1 fl. 20 cr.

Esentă pentru ochi, de Dr. Romershausen pentru întărirea și conservarea puterii de vedere. 1 sticlă în original 2 fl. 50 și 1 fl. 50.

Săpun chinez de toaletă, cel mai perfect produs ce se poate oferi în săpunării, după a carui folosință pelița este ca și catifeaua de moale, păstrând un miros foarte plăcut. Este foarte spornic și nu se usucă. Bucata 70 cr.

Balsam de înghețatură de I. Pserhofer, de mulți ani recunoscut ca cel mai sigur remediū în contra cuculelor de îngheț de tot felul, cum și pentru vindecarea de rane vechi etc. 1 burcanel 40 cr.

Pulbere în contra sudoarei picioarelor. Această pulbere delătură sudoarea și mirosul cel greu provenind din aceea sudoare, conservează încălțămintele și s'a încercat de nevătămător. Prețul unei cutii 50 cr.

Pomadă de Tannochinina de I. Pserhofer de un șir de ani recunoscută ca cea mai bună dintre toate remediile pentru creșterea părului un burcan mare elegant 2 fl.

Toate specialitățile franceze se află în deposit și la dorință se vor expeda prompt și ieftin.

Comande prin postă în preț de sub 5 fl. se efectuează numai după trimiterea prețului prin asignațiune postală, comande mai mari se trimit și cu rambursă postală.

[99] 2—12

Compactoria

lui **Ioan Kern,**
Sibiu, Piața mare Nr. 9

provădută cu toate mașinele timpului modern, se recomandă spre efectuarea de toate lucrările de compactorie precum:

Legături fine și ordinare de opere, bibliotecii și scrieri periodice, mai departe fine și elegante cărți de comptabilitate și protocoale pentru oficii, cărți de biserică și de școală și broșure

cu prețuri corespunzătoare.

Comande din afară se efectuează cât mai grabnic. [92] 5—5

[71] 12

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA“

în Sibiu,

≡ fundată în a. 1868 ≡

asigurează pe lunga condițiunile cele mai favorabile:

- a) în contra pericolului de foc și esplosiune clădiri de ori fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc.
- b) pe vieța omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru terminuri ficsate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe vieță
în a. 1869—1880 fl. 362,354.67	în a. 1869—1880 fl. 247,755.97
în a. 1881 „ 64,802.82	în a. 1881 „ 35,163.90
în a. 1882 „ 54,792.92	în a. 1882 „ 32,382.04
în a. 1883 „ 34,761.25	în a. 1883 „ 32,843.10
Suma fl. 516,711.66	Suma fl. 348,145.01

fl. **864,856.67** cr.

Conform bilanțului pentru 1883 fondurile de rezervă și garanție se urcă la **fl. 536,865.21** cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile gen. și principale în Brașov (C. J. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

În sala otelului „la împăratul Romanilor.“

Duminecă în 2 Noemvrie 1884:

Concert special

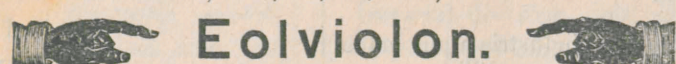
al virtușilor de „vioară eolică“ și „citră“

Frații **Béla și István Szabó**

din Budapesta

pe noul instrument musical construit de Béla Szabó pentru cinci coarde de oțel E, A, D, G și C:

Prețurile locurilor: Logea mare 3 fl.; logea mică 2 fl.; staluri de balcon 60 cr. — Întrarea (la mese întinse) 50 cr., bilete mai nainte luate 40 cr.

Programuri gratis.

Bilete se găsesc la librăria A. Schmiedicke și în neguțătoria de hârtie Iosif Drotleff, precum și seara la cassa concertului.

Începutul la 7 1/2 oare.

[103] 1